

Цените на хранителните стоки в Европа

Резолюция на Европейския парламент от 26 март 2009 г. относно цените на хранителните стоки в Европа (2008/2175(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид член 33 от Договора за ЕО,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 9 декември 2008 г., озаглавено „Цени на хранителните стоки в Европа“ (СОМ(2008)0821),
- като взе предвид проучването на Парламента от 20 октомври 2007 г., озаглавено „Несъответствията между цените на производителите и цените, заплащани от потребителите“,
- като взе предвид проучването на Комисията от 28 ноември 2006 г., озаглавено „Конкурентоспособност на европейската хранително-вкусова промишленост. Икономическа и правна оценка“,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 май 2008 г., озаглавено „Справяне с предизвикателствата на нарастващите цени на хранителните стоки - Насоки за действия на ЕС“ (СОМ(2008)0321),
- като взе предвид своята Декларация от 19 февруари 2008 г. относно проучването и коригирането на злоупотребите на големи супермаркети, опериращи в Европейския съюз, с тяхното положение¹,
- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет, от 7 април 2005 г., озаглавено „Големите дистрибутори на дребно - Тенденции и въздействие върху селскостопанските производители и потребителите“²,
- като взе предвид Зелената книга на Комисията от 22 януари 1997 г., озаглавена "Вертикалните ограничения в политиката за конкуренция на ЕО (СОМ(1996)0721),
- като взе предвид своята резолюция от 25 октомври 2007 г. относно повишаване на цените на фуражите и храните³,
- като взе предвид текущия преглед на състоянието на Общата селскостопанска политика (ОСП),
- като взе предвид член 45 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на Комисията по земеделие и развитие на селските райони (А6-0094/2009),

¹ Приети текстове, Р6_ТА(2008)0054.

² ОВ С 255, 14.10.2005 г., стр. 44.

³ ОВ С 263Е, 16.10.2008 г., стр. 621.

- А. като има предвид, че Европейският съюз и светът неотдавна преживяха голяма неустойчивост в цените на храните с отчасти значително повишаване на цените и неясно въздействие върху селскостопанския сектор, като някои спечелиха от повишението на цените, а други – преди всичко селски стопанства за отглеждане на добитък и предприятия от хранително-преработвателната промишленост – претърпяха много по-големи загуби;
- Б. като има предвид, че се наблюдава и значително увеличаване на разходите в селскостопанското производство в резултат на повишаване на цените на средствата за производство, като например торове и средства за растителна защита, и като има предвид, че макар и понастоящем цените на селскостопански продукти да са намаляха в кратки срокове, това не е свързано с намаляване на съответните производствени разходи до същия мащаб и за същия период;
- В. като има предвид, че спадът в цените на селскостопанските продукти, който не е придружен от спад в производствените разходи, води до неустойчиво финансово състояние на селскостопанските производители, много от които се отказват от производство поради слаба рентабилност;
- Г. като има предвид, че в отделни държави-членки е установено, че големите производители са определили много различни цени за едни и същи продукти;
- Д. като има предвид, че в Европейския съюз са установени значителни различия в цените, що се отнася до разликата между потребителските цени и цените на производителите, които в някои случаи не могат да бъдат обяснени с разходите за преработка, дистрибуция и продажба на продуктите;
- Е. като има предвид, че при анализа на цените и тяхното развитие трябва да се вземе под внимание цялата верига на доставка; като има предвид, че хранително-вкусовият сектор е фрагментиран, а веригата на доставката е сложна, състояща се от голям брой посредници;
- Ж. като има предвид, че определени големи предприятия, занимаващи се с преработка, са придобили пазарни дялове през последните години;
- З. като има предвид, че през последните години се наблюдават значителни промени в конкурентната структура на веригата на доставка на хранителни стоки и повишаване на нивото на концентрация както на производителите на храни, така и на търговците на едро и на дребно;
- И. като има предвид, че според доказателствата навсякъде в Европейския съюз големите супермаркети използват своята покупателна сила, като принудително намаляват до неустойчиви нива цените за доставчиците и им налагат нелоялни условия; като има предвид, че навсякъде в ЕС големите търговци на дребно бързо се превръщат в „портиери“, като контролират достъпа на селскостопанските производители и другите доставчици до потребителите в ЕС;
- Й. като има предвид, че потребителските цени в ЕС са средно до пет пъти по-високи от цените франко селското стопанство; като има предвид, че селскостопанските производители в Европа преди петдесет години са получавали приблизително половината от цената на дребно на хранителните продукти, а днес това

съотношение, придружено от една значително повишена степен на преработка на храните, драстично е намаляло до много по-ниски нива;

- К. като има предвид, че макар и финансирането на ОСП действително да е допринесло през годините за осигуряване на ниски цени за потребителите, следва да се отбележи, че потребителските цени продължават да са високи, респективно не се понижават въпреки спада на цените в областта на селското стопанство;
 - Л. като има предвид, че една висока степен на самостоятелно доставяне за Европа представлява стратегически смислен интерес и че в тази връзка трябва да се положат усилия за постигане на силна позиция на европейските първични производители в качеството им на наши доставчици на хранителни продукти;
 - М. като има предвид, че неравновесието по отношение на силата на договаряне между селскостопанските производители и останалите участници по веригата на доставка води до оказване на силен натиск върху маржовете на производителите в селскостопанския сектор;
1. Счита, че в съответствие с Договора за ЕО е в интерес на европейската общественост да се поддържа адекватно ниво на производствените и потребителските цени и да се гарантира лоялна конкуренция, особено по отношение на стратегически стоки, като селскостопанските и хранителни продукти;
 2. Счита, че благодарение на конкуренцията потребителите могат да получават хранителни стоки на конкурентни цени, но на селскостопанските производители трябва да се гарантират стабилни доходи посредством цени, с които се покриват производствените разходи, и разумно възнаграждение за техния труд, не на последно място за да се гарантира сигурна доставка на храни с добро качество;
 3. Счита, че поредица от фактори влияят на механизма за пренос на цените и на разликата между цените на производителите и потребителските цени; посочва сред тези фактори пазарното поведение на участниците по веригата на доставка, в т. ч. производители, търговци на едро и дребно, дела на неселскостопанските разходи (като електроенергия и труд), законодателната и регулаторна рамка, нетрайния характер на продуктите, степента на преработка, търговия и манипулация на продуктите или покупателните предпочитания на потребителите;
 4. Счита, че сред факторите, които оказват най-силно влияние върху механизма за пренос на цените и разликата между цените на производителите и потребителските цени, определяща роля имат увеличаващата се концентрация по цялата верига на доставка на храни, степента на усъвършенстване на продукта и увеличаване на цените при други външни фактори, оказващи влияние върху разходите, както и спекулирането със селскостопански търговски стоки; поради тази причина отново подчертава важността на инструментите за регулиране на пазара, които в съществуващата среда са по-необходими от всякога;
 5. Изразява съгласие с Комисията, че тенденциите в търсенето и предлагането, както и недостатъците във функционирането на веригата на доставка на хранителни стоки, в значителна степен допринасят за повишаването на цените на храните; подчертава обаче, че съществена роля има също така спекулирането на финансовите пазари, което доведе до нарушения в ценообразувания механизъм;

6. Приканва Комисията възможно най-скоро да започне изследване, под формата на проучване, относно разпределението на маржовете във веригата на производство и дистрибуция, както беше предвидено в бюджета за 2009 г. в хода на бюджетната процедура въз основа на предишно предложение на комисията по земеделие и развитие на селските райони; счита това за първа стъпка към насърчаване на прозрачността в тази верига;
7. Изразява съжаление относно постепенното премахване на мерките на ЕС за намеса на селскостопанския пазар, защото това решително допринася за резките изменения в цените; счита, че е необходимо да се въведат нови инструменти за упражняване на контрол на пазара, за да се гарантира стабилност в дохода на производителите и разумни цени за потребителите;
8. Счита, че в рамките на ОСП са необходими инструменти за управление на пазара, с цел да се стабилизируют селскостопанският сектор и пазарът за селскостопански храни и да се поддържа устойчиво селскостопанско производство в ЕС на разумни цени, като се избегнат „скокове“ в крайните цени и факторите на производство;
9. Счита, че сравнението между ЕС и САЩ, което Комисията привежда по отношение на производителността, е уместно, но при все това не може безусловно да се приема за основа на действителната производителност в хранително-вкусовия сектор в ЕС (преди всичко селскостопанско производство и преработка); подчертава, че селскостопанският и хранително-вкусов сектор на ЕС се различава от този на САЩ както според видовете стоки и областите, които обхваща, така и по отношение на съществуващите условия и действащите правила;
10. Счита, че трябва да се насърчава укрепването на конкурентоспособността и новаторството в първичния селскостопански сектор, защото по този начин ще се създадат повече възможности за първичните производители да разнообразят управлението на предприятията си и да намалят зависимостта си от други звена на веригата на производство и дистрибуция;
11. Счита, че концентрацията на предлагането на селскостопанска продукция, която се осъществява посредством организации на производителите, кооперативи или други подобни структури, би дала възможност за промяна на баланса на силата в рамките на веригата на хранителните стоки чрез укрепване на позицията на селскостопанските производители при договаряне, придаване на по-голяма добавена стойност на продуктите и приближаване на дистрибуционните канали до потребителите;

Несъвършенства на пазара на хранителни стоки

12. Насочва внимание към факта, че добри резултати от силна пазарна сила се постигат най-вече в сектора на селскостопанските храни предвид липсата на ценова еластичност на селскостопанското предлагане, от една страна, и потребителското търсене, от друга;
13. Проявява загриженост относно дадени търговски практики, като например продажба на стоки под тяхната себестойност, с цел повишаване на броя на посещенията в супермаркетите; подкрепя забраната за продажба на храни под тяхната себестойност и подкрепя държавите-членки, които вече са въвели подобни

мерки; изразява желание да се предприемат повече европейски действия срещу подобни агресивни ценообразуващи мерки, както и други антиконкурентни практики, като например обвързване на продукти или други злоупотреби с господстващо положение на пазара;

14. Счита, че ценообразуването под нивото на себестойността, което не е рентабилно само по себе си за никое предприятие, може да се прилага единствено от големи (диференцирани) предприятия за кратък период от време, и то само за да се отстранят конкуренти от пазара; счита, че в дългосрочен план подобна практика няма да е от полза нито за потребителите, нито за пазара като цяло;
15. Изразява тревога и от други случаи на използване на пазарна сила от страна на търговския сектор, включително извънредно дълги срокове за плащане, такси за включване на артикули, разпределяне на отстъпки, заплахи за отпадане на артикули от списъка, отстъпки с обратна сила за вече продадени стоки, неоправдани вноски за рекламните разходи на търговците на дребно или изискване за изключително предлагане;
16. Подчертава, че в някои държави-членки се наблюдава тенденция към еднаква концентрация на покупките и продажбите, като по този начин се засилва изкривяващият ефект върху пазара;
17. Подчертава, че предвид реформата в ОСП, и по-конкретно отделянето, решенията на селскостопанските производители за това какво да произвеждат ще се влияят повече от сигналите на пазара, които не трябва да бъдат засягани от прекомерна концентрация в търговията на дребно; счита, че е възможно нарастването на вноса на храни в ЕС да доведе до намаление на цените на селскостопанските продукти;
18. Насочва внимание към факта, че търговците на дребно могат да се възползват от етикети като „продукти на лоялната търговия“, за да увеличат маржовете на печалбата си; поради това призовава да се развие стратегия за рамка и изграждане на лоялна търговия в целия ЕС, за да се ограничи тази търговска практика и да се контролира използването на подобни етикети;
19. Признава, че в краткосрочен план влиянието на концентрацията на пазара на различните нива от веригата на доставка на хранителни стоки може да доведе до по-ниски цени на храните, но в средносрочен и дългосрочен план следва да се вземат мерки, за да се гарантира, че това не вреди на свободната конкуренция, не изтласква малките производители от пазара и не ограничава избора на потребителите;
20. Насочва внимание към факта, че голяма част от МСП в хранително-вкусовия сектор са изключително уязвими, особено ако зависят до голяма степен от едно голямо предприятие; отбелязва, че големите предприятия по веригата на доставка на хранителни стоки често използват съревнованието за най-ниски цени между няколко доставчици и, за да останат в бизнеса, малките дружества трябва да съкращават разходите и маржовете, което води до намаляване на плащанията за селскостопанските производители, намаляване на достъпа на МСП до пазара и каналите за дистрибуция, по-малко работници и продукти с по-ниско качество за потребителите;

21. Изразява тревога от нарасналите спекулации с храни на финансовите пазари; призовава Комисията да започне проучване по този въпрос; очаква заключенията на Групата на високо равнище по въпросите на конкуренцията в селскостопанската и хранително-вкусовата промишленост и насърчава тази група да предложи ефективни мерки за справяне с пазарните неравновесия;
22. Запазва резервите си относно заключенията на Комисията, според които спекулациите на финансовите пазари не са изиграли съществена роля в процеса на ценообразуване; счита, че Комисията следва да предприеме инициативи за засилване на наблюдението на фючърските пазари за основни селскостопански стоки;
23. Счита, че Комисията понастоящем се ограничава до едностранен прочит на наличните данни, като не отчита възможните последствия от спекулативните инвестиции в пазарите на фючърси, като например:
 - повишаване на цените за крайните купувачи (производители и потребители), дължащо се на създаване на погрешни очаквания относно развитието на цените,
 - създаване на демотивация и допълнителна несигурност за новосъздадените и малките производствени предприятия, зависещи от селскостопански стоки, което може да затрудни влизането на пазара, както и процеса на засилване на конкуренцията на определени пазари,
 - неравно (социално и географско) преразпределение на излишъка от продажбата на селскостопански стоки в ущърб на селските стопани/селскостопанските производители и в полза на търговските посредници и спекулантите;
24. Подчертава, че, за разлика от оценката на Комисията, е налице по-належаща необходимост от разглеждане на нови регулаторни разпоредби относно пазарите на фючърси, тъй като има признаци, че спекулирането вече създава проблеми при ценообразуването на основни хранителни стоки и следователно за пазарите и производствените предприятия, които зависят от тях;
25. Счита, че през последните пет години Комисията е подобрила своя надзор върху картелите както чрез по-добро законодателство в областта на конкуренцията, така и чрез прилагане на съществуващото законодателство; счита, че мерки, като например заявления за освобождаване от или намаляване на отговорност, производство за постигане на споразумение и прилагане на информационни технологии в правораздаването, са допринесли значително; въпреки това счита, че трябва да бъдат направени подобрения по отношение на тяхното съдържание и на прилагането им от държавите-членки;
26. Насочва вниманието на отговорния за конкуренцията член на Комисията към горепосочената декларация на Парламента относно проучването и коригирането на злоупотребите на големи супермаркети, опериращи в Европейския съюз, с тяхното положение; изразява разочарование, че Комисията не е обърнала внимание на този призив; настойчиво призовава в тази връзка за проучване на концентрацията на пазара и сформиранието на картели в търговията на дребно, както и за налагане на

санкции при нарушения;

27. Призовава Комисията да представя в годишните си доклади анализи на разликите между цените на производителите и цените, заплащани от потребителите, разликите между цените в отделните държави-членки и разликите между цените на различните селскостопански стоки;
28. Отбелязва, че големите предприятия получават ясни и добре известни икономически ползи (икономии от мащаба и обхвата), които водят до по-ниски разходи и следователно до по-ниски цени; подчертава обаче, че мерките за подобряване на веригата на доставка на хранителни стоки следва да насърчават създаването на оперативни схеми (например, клъстери, мрежи и междуотраслови организации), за да може селскостопанският сектор да се възползва от тези предимства, с цел да устои на натиска върху маржовете на печалбата, упражняван от предприятията от следващите етапи на веригата;
29. Изразява дълбока загриженост относно факта, че в прегледа на основните практики, които създават проблеми в областта на конкуренцията по веригата на доставка на хранителни стоки, горепосоченото съобщение на Комисията относно цените на хранителните стоки в Европа не споменава злоупотребата с господстващо положение на пазара, което се наблюдава както в търговията на дребно, така и до известна степен в търговията на едро; счита, че антиконкурентните практики, прилагани от предприятия с голям пазарен дял, като например сключване на споразумения, предоставящи изключителни права, или задължения за обвързване на стоки, представляват сериозно отстъпление по отношение на лоялната конкуренция във веригата на доставка на хранителни стоки;

Роля на Европейския съюз

Реакция спрямо пазарните неравновесия

30. Подкрепя решението на Комисията да предложи ефикасна система на ЕС за наблюдение на пазара, която да бъде в състояние да регистрира тенденциите в цените и разходите за суровини по цялата верига на доставка; счита, че тази система следва да гарантира прозрачност и да позволява трансгранична съпоставка между сходни стоки; счита, че тази система трябва да бъде създадена в тясно сътрудничество с Евростат и националните статистически органи, както и следва да работи заедно с мрежата от Европейски потребителски центрове; насочва вниманието към принципа, че допълнителните разходи и тежести следва да са в рамките на разумни граници;
31. Призовава Комисията да създаде общностна правна рамка, която да включва, наред с други мерки, задълбочено преразглеждане на Директива 2000/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 2000 г. относно борбата със забавяне на плащане по търговските сделки¹ и да насърчава баланса в отношенията между различните участници във веригата на доставка на хранителни стоки, като предотвратява всички практики на злоупотреба и насърчава по-справедливо разпределение на маржовете на печалбата;

¹ ОВ L 200, 8.8.2000 г., стр. 35.

32. Призовава органите, компетентни в областта на конкуренцията на национално равнище и на равнище ЕС да проучат и направят оценка на потребителските цени в целия Европейски Съюз, за да се гарантира спазването на правилата за конкуренция и да се определи отговорността на различните участници, които образуват веригата на стойността; подчертава, че намаляванията на цените трябва да достигат до потребителите в кратки срокове, докато увеличенията трябва да достигат по-бързо до производителите;
33. Заявява, че по-голяма прозрачност по отношение на структурата на разходите може да бъде постигната чрез създаване на европейска база данни, която е лесно достъпна за гражданите и съдържа референтни цени на стоките и суровините, наред с информация от целия Европейски съюз за разходите за електроенергия, заплати, наеми, данъци и такси; призовава Комисията да изготви планове за такава електронна система въз основа на съществуващите национални модели, като например френския „observatoires des prix“; наред с това счита за необходимо да се създаде в сътрудничество с Организацията за прехрана и земеделие на ООН (ФАО) международен център за наблюдение на цените на селскостопанските стоки, суровините и храните с цел по-добро наблюдение на тези данни на международно равнище;
34. Приканва отделните участници във веригата на производство и дистрибуция да работят заедно за развитието на „най-добри практики“ и „сравнителни таблици“ за насърчаване на прозрачността на цените на селскостопанските стоки;
35. Призовава властите на държавите-членки и Комисията да направят подробно изследване и анализ на преноса на цените и маржовете, които се начисляват между франко селското стопанство и крайната цена за потребителите, както и анализ на местоположението и броя на супермаркетите, техния оборот и специфични разходи за логистика и електроенергия; приканва органите на държавите-членки и Комисията да проучат дали критериите за определяне на господстващо положение на даден пазар все още са подходящи, като се има предвид развитието на пазара на дребно; призовава за повторно създаване на работна група на Комисията по въпросите на веригата на доставка на хранителни стоки, която да работи заедно с националните органи, компетентни в областта на конкуренцията;
36. Отбелязва, че една от причините за разликата в цената на производителя и цената при продажба е липсата на равновесие във веригата на доставка на хранителни стоки и че въпреки това ЕС не разполага с адекватни мерки за поощряване на организациите на производителите, чрез кооперативи или други структури, с цел насърчаване концентрацията на предлагането; приканва Комисията да разработи мерки както в ОСП, така и в другите области на политиките на ЕС, с цел да насърчи тези организации, което ще доведе до подобрена организация на пазара и засилване на позициите на производителите при договаряне по отношение на останалите членове на веригата на доставка на хранителни стоки;
37. Предлага засилване на сътрудничеството, координирано от Комисията, чрез открития метод на координация по отношение на наблюдението на производствените разходи и търговията, между националните органи, компетентни в областта на конкуренцията, които имат важна роля според законодателството на Общността по отношение на наблюдението на конкуренцията на всички нива на

веригата на доставка на хранителни стоки, за да се гарантира правилно функциониране на вътрешния пазар;

38. Счита, че, тъй като търговията на дребно се влияе преди всичко от националните правни, стопански, политически и културни фактори, е целесъобразно, в рамките на Европейската мрежа за конкуренция, да се осъществява по-голям обмен на информация и, ако е необходимо, координация между държавите-членки за разследване на антиконкурентни практики от дружества, които оперират на вътрешно равнище в ЕС;
39. Призовава, в рамките на Стратегията от Лисабон, за подкрепа на национални планове за намаляване и преустановяване на неоснователни регулаторни намеси в търговията на дребно, които ограничават конкуренцията и гладкото функциониране на веригата на доставка на хранителни стоки в ущърб на потребителите;
40. Счита, че следва да се прилага програма за освобождаване от или намаляване на отговорността както на национално равнище, така и на равнище на ЕС, като по този начин компетентните органи за защита на конкуренцията ще могат да научават за повече случаи на антиконкурентни практики;
41. Посочва, че освен правилата на Общността за конкуренцията, на равнище на ЕС съществуват много други политики, регулиращи търговията на дребно, които включват, наред с другото, правилата на единния пазар и законодателството на Общността за защита на потребителите; подчертава, че всички тези политики са съгласувани и следва да се координират централно на равнище на ЕС, за да се постигнат възможно най-добри резултати по отношение на потребителските цени;
42. Подчертава факта, че на сегашната криза с хранителните продукти следва да се отговори и на национално равнище; призовава за създаване на международна мрежа около ФАО, за да се гарантират достатъчно запаси от хранителни стоки в световен мащаб;
43. Призовава Комисията да проведе преговори за споразумение със Световната търговска организация (СТО), с което селското стопанство да получи достатъчна свобода за действие, за да може да продължи да се конкурира с трети държави; счита, че включването на фактори от нетърговски характер е от изключително значение за запазването и поддържането на производствените стандарти на ЕС;
44. Призовава за създаване и съхранение на равнище ЕС на резерв от определени основни хранителни стоки, като антикризисна мярка, по подобие на запаса от нефтени продукти;
45. Призовава за въвеждане на механизми за борба срещу спекулирането на финансовите пазари със селскостопански стоки и финансови инструменти въз основа на тези стоки; подкрепя намерението на Комисията да проучи какви мерки биха могли да се предприемат за намаляване на нестабилността на цените на пазарите за селскостопански стоки;
46. Призовава за предприемане на мерки в подкрепа на сътрудничеството между малките селскостопански производители, за да могат да се конкурират с големите производители, преработвателите и търговци на дребно; счита, че държавите-членки

и Европейският съюз трябва да гарантират наличието на различни форми на търговия и да избягват цялостна либерализация на пазара на храни, която би довела до допълнителна концентрация; приканва Комисията да разработи Зелена книга относно укрепване на организациите на производителите, ефективните подходи, ориентирани към цялостната верига, и пазарната сила на големите търговци на дребно;

47. Призовава Комисията да засили надзора върху вноса на хранителни стоки, особено по отношение на спазването на европейските норми в областта на хигиената и опазването на околната среда, за да не бъдат излагани потребителите от ЕС на по-висок риск при вноса;
48. Счита за необходимо насърчаването на по-голяма концентрация на селскостопанското предлагане посредством подкрепа на различни законни форми на сдружаване, с цел да се балансира силата във веригата за доставка на хранителни стоки, да се даде добавена стойност на продукцията на селскостопанските производители и да се засилят позициите им при договаряне спрямо другите участници в търговията;
49. Призовава за повторно създаване на европейска служба за консултации на производителите на храни, която да предоставя съвети на селскостопанските производители и организациите на производителите относно дистрибуцията на продуктите, пазара на дребно и възможностите за производство на конкретни продукти;
50. Призовава за създаване на гореща телефонна линия за потребителите и селскостопанските производители, където могат да се съобщават случаи на злоупотреби и да се получава информация за съпоставими продукти и цени от целия ЕС; счита, че тя следва да бъде създадена и да функционира в рамките на националните европейски потребителски центрове;
51. Приветства въвеждането на индекс за развитие на пазарите на дребно, като средство за по-добро наблюдение на вътрешния пазар и предоставяне на повече информация на потребителите;
52. Изразява загриженост относно влиянието на посредниците върху крайните потребителски цени; приканва Комисията да започне анализ на веригата на доставка, за да разбере по-добре ролята на отделните участници във веригата при формирането на цените;

Приближаване на производителите до потребителите

53. Призовава за създаване на политики, които насърчават по-широки и по-преки контакти между производителите и потребителите, като например наскоро приетата програма на ЕС за плодове в училищата, тъй като това може да предостави на производителите по-важна роля на пазара, като същевременно предлага на потребителите по-добър и по-богат избор на стоки; една такава политика би била създаването и насърчаването на възможности за директно предлагане на стоки от техните производители;
54. Приканва Комисията да предприеме мерки за улесняване на обединяването и

съвместната работа между организациите на производителите, като например кооперативите, като по този начин се избягват бюрократични тежести и други ограничения, за да могат те, като по-големи единици, да се адаптират към условията на доставяне, които се изискват от глобализирания пазар;

55. Счита, че по-богатата и по-добра информация за потребителите е от изключително значение за създаване на атмосфера на доверие в системата и че следва да се положат всички усилия за образоването и правилното информиране на потребителите, както и предоставянето им с неутрална информация;
56. Настоява в информацията за потребителите да се подчертаят усилията на производителите от ЕС за спазване на общностните правила относно опазването на околната среда, безопасността на храните и защита на животните;
57. Подчертава, че политиката за защита на потребителите обхваща не само цените, но и гаранциите за многообразие и качество на хранителните стоки; поради тази причина предлага Комисията да провери при какви условия се наблюдава загуба на качество и разнообразие на стоките във веригата на доставка на хранителни стоки, и преди всичко в търговията на дребно;
58. Подчертава добавената стойност на местните магазини за търговия на дребно, които имат съществен принос за скъсяване на разстоянието между производители и потребители и също така повишават качеството на живот в селските райони, като създават възможности за работа и засилват съществуващите социални връзки;
59. Счита, че следва широко да се насърчава използването на нови технологии и интернет; подчертава, че новите технологии могат да се използват за предоставяне на повече информация за мястото, цената и характеристиките на различните видове продукти; счита, че това може да отговори по-добре на търсенето в специфични ниши и да предложи по-богат избор на потребителите; подкрепя използването на европейските фондове за развитие на селските райони и на конкурентоспособността и кохезионните фондове за по-лесен достъп на производителите до пазара чрез съвременните технологии и интернет;
60. Призовава за предприемане на мерки, които да дадат по-голям стимул на идеята за „местни храни“, по-специално мерки за реклама на и информиране на потребителите за специалните свойства на тези продукти и свързаните с тяхната употреба здравословни и стопански ползи, както и мерки в подкрепа на традиционните пазари и традиционните форми на търговия, при които производители и потребители се срещат непосредствено;
61. Призовава за по-силна подкрепа за екологичното селскостопанско производство от страна на Европейския съюз и държавите-членки; освен това призовава за амбициозна политика от финансови стимули, с цел да се насърчи този вид селскостопанско производство и потребителите да могат да получат висококачествени продукти на разумни цени;
62. Настоятелно призовава за засилване на сътрудничеството между производителите чрез следване на традиционния формат на организациите на производителите или чрез въвеждане на нови форми на сътрудничество при търговските дейности на селскостопанските производители;

63. Призовава за по-голямо насърчаване на диференцирането на селскостопанските продукти като търговска концепция, което предоставя възможност за различни цени в съответствие с качеството;
64. Изразява загриженост от факта, че в горепосоченото съобщение на Комисията относно цените на хранителните стоки в Европа силната позиция при договаряне на производителите на хранителни стоки за сметка на търговците на дребно, произтичаща от силна търговска марка или диференциране на продукта, придобива непропорционално негативно значение в сравнение с други, много по съществени фактори, като слаба конкуренция или олигополистични/монополистични практики; счита, че създаването на една силна търговска марка или съответно диференцирането на продукта, представлява законна практика и че само злоупотребата с положение, което е следствие от тези практики, представлява нелоялна практика;
65. Призовава за засилване и модернизиране на политиките на Европейския съюз за защита на наименованията за произход и географските указания, както и на други видове означения, които правят разграничение между селскостопанските стоки; в тази връзка приветства дебата, започналия с публикуването на 15 октомври 2008 г. на Зелената книга относно качеството на селскостопанските продукти: продуктови стандарти, изисквания към селскостопанското производство и схеми за качество (СОМ(2008)0641);
66. Счита за необходимо по-подробно проучване на варианта за специален етикет върху европейските селскостопански стоки въз основа на съществуващите модели; счита, че този етикет следва да гарантира спазването на производствените норми на ЕС, като например справедливо третиране на участниците на пазара по цялата верига на производство и дистрибуция; счита, че един такъв етикет ще подейства като стимул за потребителите, като насърчи потреблението на европейски стоки и по този начин подкрепи производителите в Общността;
67. Настоятелно призовава Комисията да направи оценка на разходите, които производителите трябва да понесат, за да спазят европейските изисквания за опазване на околната среда, и на степента, до която тези норми се различават между държавите-членки, и съответно дали са по-строги от нормите за вносните стоки;

o

o o

68. Възлага на своя председател да предаде настоящата позиция съответно на Съвета и Комисията.